Lietas Nr. A420471313
Lietas arhīva Nr. A42-01715-14/10

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014. gada 18. jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Ieva Dambe,

piedaloties pieteicējas SIA „Forsana" pārstāvei /pers. C/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Vides pārraudzības valsts biroja – pārstāvjiem Indrai Kramzakai un Jānim Vaitam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Forsana" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2013. gada 13. augusta lēmuma Nr. 25s atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru Valsts vides dienesta Radiācijas drošības centra 2013. gada 24. aprīļa lēmums Nr. RD13LIC51 atzīts par tiesisku un SIA „Forsana" lūgums par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu noraidīts, precizējot mantiskos zaudējumus 3854,56 *euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „Forsana" vērsās Valsts vides dienesta Radiācijas drošības centrā (turpmāk – Centrs) ar 2013. gada 15. aprīļa iesniegumu speciālās atļaujas (licences) saņemšanai darbībām ar radioaktīvo vielu nesaturošu jonizējošā starojuma avotu.

Ar Centra 2013. gada 24. aprīļa lēmumu Nr. RD 13 LIC 51 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts SIA „Forsana" ar 2013. gada 24. aprīli izsniegt speciālo atļauju (licenci) Nr. RD 13 JL 103 dentālai rentgena iekārtai ELITYS ar atļauto darbību – glabāšana (turpmāk – Licence).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

[2] Ar Vides pārraudzības valsts biroja (turpmāk – Birojs) 2013. gada 13. augusta lēmumu Nr. 25s (turpmāk – Pārsūdzētais lēmums) Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku un noraidīts pieteicējas lūgums par morālā kaitējuma 1000 latu apmērā un mantiskā zaudējuma 2700 latu apmērā atlīdzināšanu.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Administratīvās lietas izskatīšanas laikā 2013. gada 10. maijā Centrs pieņēma lēmumu Nr. RD 13 LIC 59 (turpmāk – lēmums Nr. RD 13 LIC 59), ar kuru nolēma veikt grozījumus Licencē, mainot statusu iekārtai ELITYS no glabāšanas uz lietošanu dentālajā rentgenodiagnostikā. Minētais lēmums nav apstrīdēts un tas ir stājies spēkā.

[2.2] Sākotnējais lēmums, kas saistīts ar atļauju glabāt iekārtu ELITYS, ir izpildīts (zaudējis spēju) ar lēmuma Nr. RD 13 LIC 59 izdošanu un atbilstošu grozījumu veikšanu Licencē.

[2.3] Pamatarguments Sākotnējā lēmuma pieņemšanai un Licences izdošanai ir 2013. gada 18. februāra inspicēšanas pārskatā Nr. 30437TU-2013 (turpmāk – Inspicēšanas pārskats) neuzrādītā robežvērtība (aile atstāta tukša) mērījuma parametram

„Aizsargvadītāja pretestība". Tādēļ Centram nebija iespējams novērtēt nomērītās vērtības atbilstību, kā rezultātā pastāv neskaidrība, vai iesniegtā Inspicēšanas pārskata kopijas apliecina pieteicējas iekārtas ELITYS elektrodrošību, kā arī, vai pārbaudes kopiju Centram ir jāuzskata par tādu, kas apliecina iekārtas atbilstību prasībām, lai pieteicējai varētu piešķirt licenci iekārtas ELITYS lietošanai. Ņemot vērā minēto, Centrs uzskatīja, ka šajā jautājumā nepieciešams uzzināt Latvijas Nacionālā akreditācijas biroja (turpmāk – LATAK) viedokli. Par līdzīgiem gadījumiem Centrs jau 2013. gada 19. aprīlī bija nosūtījis vēstuli LATAK.

Centra rīcībā bija SIA „TUV Nord Baltic" 2009. gada 7. septembra Medicīniskās ierīces tehniskās pārbaudes protokols Nr. 070550220 par iekārtas ELITYS tehnisko pārbaudi, tomēr no Centra sniegtās informācijas secināms, ka iestādei vairākos gadījumos pastāvēja šaubas par mērāmā parametra „Aizsargvadītāja pretestība" robežvērtībām.

Centrs Ministru kabineta 2011. gada 20. septembra noteikumu Nr. 723 „Darbību ar jonizējošā starojuma avotiem licencēšanas kārtība" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 723) 25.1. punktā noteiktajā termiņā secinājis, ka tam nepieciešama papildu informācija un to pieprasījis.

Šaubas, kas Centram bija attiecībā uz inspicēšanas pārskatu, nevarēja kalpot par pamatu licences atteikšanai vispār. Sākotnējais lēmums tika pieņemts, jo licences lietošanai izsniegšana 15 dienu termiņā nebija iespējama.

[2.4] Lēmums Nr. RD 13 LIC 59 tika pieņemts, jo divu nedēļu laikā no pieprasījuma LATAK nebija sniedzis atbildi par Inspicēšanas pārskata atbilstību un nomērītās aizsargvadītāja pretestības vērtība nebija tāda, kas varētu radīt reālu risku un kaitējumu pacienta un personāla veselībai, turklāt dentālās rentgeniekārtas lietošanas liegums varētu būtiski traucēt pieteicējas klīnikas „Citadele" darbību. Licence, ar kuru ir atļauta iekārtas lietošana, ietver arī atļauju iekārtas glabāšanai. Līdz ar to daļēji Sākotnējais lēmums pieteicējai bija labvēlīgs.

[2.5] Sākotnējā lēmuma un lēmuma Nr. RD 13 LIC 59 pieņemšanas laikā Centra rīcībā bija vieni un tie paši dokumenti, jo LATAK savu atbildi sniedzis tikai 2013. gada 6. jūnijā. Lēmumā Nr. RD 13 LIC 59 nav argumentācijas, no kuras izrietētu, ka Inspicēšanas pārskatā norādītā nomērītā aizsargvadītāja pretestība nav tāda, kas var radīt reālu risku pacienta un personāla veselībai. Centrs, pieņemot lēmumu Nr. RD 13 LIC 59, ir rīkojies, ievērojot labas pārvaldības principu, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5. un 13. pantā noteiktajam. Tomēr lēmums Nr. RD 13 LIC 59 nesatur pietiekošu pamatojumu, kamdēļ konkrētā gadījumā iestāde ir devusi priekšroku šiem principiem, nevis tiesiskuma principam un vides aizsardzībā nostiprinātajam izvērtējuma principam.

[2.6] LATAK 2013. gada 6. jūnija atbildē par citiem inspicēšanas pārskatiem, kuros arī nav tikusi norādīta mērāmā parametra „Aizsargvadītāja pretestība" robežvērtība, norādījis, ka tie neapliecina iekārtu atbilstību prasībām. Lai gan LATAK nav sniedzis atbildi par konkrēto pieteicējas iekārtas Inspicēšanas pārskatu, Birojs, ņemot vērā Ministru kabineta 2005. gada 2. augusta noteikumu Nr. 581 „Medicīnisko ierīču reģistrācijas, atbilstības novērtēšanas, izplatīšanas, ekspluatācijas un tehniskās uzraudzības kārtība" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 581) 23. pielikuma 1.30. apakšpunktu, secinājis, ka LATAK atbilde attiecināma arī uz SIA „INLAB" Inspicēšanas pārskatu par iekārtas ELITYS testēšanu un novērtēšanu, nenorādot tajā mērāmā parametra „Aizsargvadītāju pretestība" robežvērtību atbilstoši attiecīgās metodikas prasībām. Turklāt, kā var secināt no šīs atbildes, mērāmā parametra „Aizsargvadītāja pretestība" faktiskā nomērītā vērtība neatbilst robežvērtībai, tādējādi apstiprinās Centra šaubas par iekārtas atbilstību un tās lietošanas pieļaujamību.

[2.7] Tā kā nav konstatēts Sākotnējā lēmuma prettiesiskums, pieteicējai nav tiesību uz atlīdzinājumu.

[2.8] Birojs pievienojas Centra viedoklim par to, ka situācija, kad iekārtai ELITYS ir izdota speciālā atļauja tikai glabāšanai, nebūtu izveidojusies, ja iesniedzēja iesniegumu atļaujas saņemšanai būtu iesniegusi atbilstoši MK noteikumu Nr. 723 31.1. apakšpunktā noteiktajā termiņā. Ir nepamatots pieteicējas apgalvojums, ka Centrs ar Sākotnējo lēmumu ir pakļāvis pieteicējas zobārstniecības kabinetu nelegālam statusam, jo pieteicēja nav izpildījusi tai normatīvajos aktos noteikto pienākumu, turklāt pēc licences termiņa beigām ilgstoši ir glabājusi vai turpinājusi lietot iekārtu ELITYS bez atbilstošas speciālās atļaujas (licences).

[3] Nepiekrītot Pārsūdzētajam lēmumam daļā, ar kuru Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku un pieteicējas lūgums par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu noraidīts, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku. Pieteicēja tiesā lūgusi arī mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 3854,56 *euro* apmērā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Ar Sākotnējo lēmumu Centrs pieteicējai izsniedza Licenci darbībai – glabāšana, kas netika prasīta Pieteicējas iesniegumā.

[3.2] Centrs, pieņemot Sākotnējo lēmumu, nav ievērojis likumā noteikto termiņu atbilstoši MK noteikumu Nr. 723 24. punktam.

[3.3] Centram no pieteicējas bija jāpieprasa nepieciešamā informācija atbilstoši MK noteikumu Nr. 723 25. un 25.1. punkta prasībām, kas netika darīts. Turklāt Sākotnējā lēmumā netika norādīts termiņš, uz kādu laiku tiek atlikta lēmuma pieņemšana, bet bija norādīts tikai „līdz atbildes saņemšanai no LATAK". Attiecīgi pieteicējai nebija saprotams, cik ilgu laiku būs dentālās iekārtas lietošanas liegums, kas būtiski traucēja pieteicējas klīnikas „Citadele" darbību.

[3.4] Ar Sākotnējo lēmumu prettiesiski tika kavēta 2013. gada 15. aprīļa iesniegumā prasītās licences izsniegšana, tādējādi pārkāpjot labas pārvaldības principu un neievērojot lietderības apsvērumus. Pastāvošās neskaidrības iestādei vajadzēja atrisināt Sākotnējā lēmuma pieņemšanas ietvaros.

[3.5] Nav saprotams, uz kāda pamata Centrs lēmumā Nr. RD 13 LIC 59 konstatēja, ka nomērītās aizsargvadītāja pretestības vērtība nebija tāda, kas varētu radīt reālu risku pacienta un personāla veselībai, ja lietai netika pievienots eksperta viedoklis. Ja Centrs spēja patvaļīgi noteikt nomērītās aizsargavadītāja pretestības iespēju nodarīt kaitējumu, nav saprotams, kāpēc iepriekš tika paziņots par nepieciešamību noskaidrot LATAK viedokli.

Lēmumā Nr. RD 13 LIC 59 norādīts, ka LATAK divu nedēļu laikā nav sniedzis Centram atbildi par Inspicēšanas pārskata atbilstību, no kā izriet, ka Centrs pieņēma lēmumu mainīt statusu dentālajai rentgena iekārtai ELITYS, nesaņemot atbildi no LATAK.

[3.6] Pieņemot Sākotnējo lēmumu, Centrs apšauba savu 2013. gada 28. februāra pārbaudes aktu Nr. 46/13-IIID194, kurā netika konstatētas nekādas neskaidrības saistībā ar SIA „Inlab" 2013. gada 7. februāra inspicēšanas pārskatu Nr. 30439TU – 2013.

Pieteicējai, sazinoties ar SIA „INLAB" pārstāvi, tika norādīts, ka līdz 2013. gada 8. maijam Centra vai LATAK pārstāvji nav sazinājušies ar SIA „INLAB", lai precizētu radušās neskaidrības. Tāpat pieteicēja saņēmusi SIA „INLAB" paskaidrojumu, ka Inspicēšanas pārskats atbilst LATAK apstiprinātajai metodikai.

[3.7]Nav skaidrs, kādēļ Centrs nevar pieņemt lēmumu izsniegt licenci bez LATAK sniegtās informācijas, ja Inspicēšanas pārskatā ir norādīts, ka inspicētie iekārtas parametri atbilst MK noteikumu Nr. 581 prasībām.

No inspicēšanas pārskatiem bez norādītām robežvērtībām nav iespējams novērtēt iekārtas atbilstību, taču praksē Centrs izsniedz licences arī bez minētajām robežvērtībām, iespējams nepamatoti.

[3.8] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, kādām ir jābūt inspicēšanas pārskatos norādītajām robežvērtībām pēc normatīvo aktu prasībām.

[3.9] Pieteicējai radušies mantiski zaudējumi saistībā ar juridiskās palīdzības saņemšanu. Izdodot nelabvēlīgu administratīvo aktu pieteicējai tika radīts būtisks tiesību aizskārums, jo bez licences rentgena iekārtai ELITYS lietošanai rentgenodiagnostikā pieteicēja nevarēja pilnvērtīgi strādāt, kas radīja neērtības, mantiskus zaudējumus, stresu. Pieteicēja mantisko zaudējumu apmēru aprēķinājusi, ņemot vērā vienas klīnikas darba dienas izmaksas.

[4] Birojs tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju.

Papildus norāda, ka 2013. gada 10. jūlijā Birojs ir sniedzis paskaidrojumus (vēstule Nr. 1-11-17/847), kādēļ ir ticis pagarināts lēmuma izdošanas termiņš.

[5] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītājiem argumentiem.

[6] Biroja pārstāvji tiesas sēdē lūdza pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Papildus paskaidroja, ka lēmums Nr. RD 13 LIC 59 varētu būt apšaubāms. Iekārtai robežvērtība netiek nodrošināta atbilstoši tam, kādai tai būtu jābūt pēc šīs metodes. Līdz ar to rentgena ierīces lietošana tika atteikta pamatoti. Ņemot vērā, ka netika iesniegtas sūdzības par iekārtas lietošanas neatbilstošu standartu veiktajā pārbaudē, tad atbildētājai nepastāvēja iespēja lēmumu Nr. RD 13 LIC 59 pārskatīt vai atsaukt. Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka aizsargvadītāja pretestība neatbilda tam, lai rentgena iekārtu atzītu par atbilstošu. Tas, ka Centrs kā prioritāti izvēlējās personu tiesību ievērošanu, ir Centra drošības izvērtējuma jautājums, kas nav apstrīdēts ne šajā, ne kādā citā lietā.

Tāpat Biroja pārstāvji norādīja, ka iesniegums par licences pagarināšanu tika iesniegts pusgadu vēlāk, nekā to vajadzēja iesniegt saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka pieteicēja ir bijusi labticīga persona, bet atbildētāja ir nodarījusi kaitējumu. Ja pieteicēja būtu ievērojusi normatīvo aktu prasības, tad licence būtu atjaunota sešu mēnešu laikā vai arī būtu konstatēts, ka tā nav atjaunojama. Turklāt ir acīmredzams, ka pieteicējai licences neesamība nav traucējusi strādāt. Lietā nav pierādījumu, lai konstatētu, ka klīnikā vispār nav notikusi saimnieciskā darbība un gūti plānotie ienākumi.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, atzīst, ka Pārsūdzētais lēmums daļā, ar kuru Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku un pieteicējas lūgums par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu noraidīts, ir tiesisks, bet pieteikums ir noraidāms.

[8] Atbilstoši likuma „Par radiācijas drošību un kodoldrošību" 3. panta pirmās daļas 5. punktam darbības ar jonizējošā starojuma avotiem tiek veiktas pēc speciālās atļaujas (licences) vai atļaujas saņemšanas, izņemot Ministru kabineta noteikumos paredzētos gadījumus. Atbilstoši minētā likuma 5. panta 4. punktam speciālās atļaujas (licences) un atļaujas darbībām ar jonizējošā starojuma avotiem izsniedz Centrs.

[9] Pieteicējas iepriekšējā licence darbībām ar jonizējošā starojuma avotiem – dentālo rentgendiagnostikas iekārtu ELITYS – Nr. 2115 bija derīga līdz 2013. gada 14. janvārim. Tādējādi secināms, ka, vēršoties Centrā ar 2013. gada 15. aprīļa iesniegumu

licences saņemšanai, pieteicēja lūdza izsniegt atkātotu licenci.

MK noteikumu Nr. 723 31.1. punktā paredzētā kārtība licences atkārtotai saņemšanai ir operatora iesnieguma iesniegšana Centrā vismaz trīs mēnešus pirms licences darbības termiņa beigām. Līdz ar to secināms, ka pieteicēja neievēroja nosacījumus iesnieguma iesniegšanai. Lietā par to strīda nav (*lietas 156. lapas otra puse*).

Tiesas ieskatā, minētā prasība nav tikai formāla, jo Centram jāspēj izvērtēt pieprasītās licences izdošanas iespējamība. Minētais termiņš arī nodrošina licences darbības nepārtrauktību, ja rodas kādi šķēršļi licences izsniegšanas gaitā, kuri jāspēj atrisināt vēl līdz iepriekšējās licences darbības beigām, proti, novērš iespējamo pārtraukumu kopš iepriekšējās licences darbības beigām līdz jaunās licences izsniegšanai veidošanos.

[10] No lietas materiāliem izriet, ka lietā ir strīds par Inspicēšanas pārskata atbilstību prasībām, lai pieteicējai izsniegtu licenci iekārtas lietošanai.

[10.1] Pieteicēja norādījusi, ka Centrs, saņemot iesniegtos dokumentus, nav informējis viņu par nepieciešamo dokumentu trūkumu.

MK noteikumu Nr. 723 23. punkts paredz – ja iesniegumam nav pievienoti visi šo noteikumu 3. pielikumā minētie dokumenti, Centrs piecu darba dienu laikā no iesnieguma saņemšanas par to rakstiski informē iesniedzēju, pieprasot nepieciešamos dokumentus.

Kā noskaidrots tiesas sēdē, Centrs nekonstatēja, ka iesniegumam nebūtu pievienoti kādi dokumenti. Līdz ar to tiesa secina, ka šādā gadījumā Centram nebija jāvēršas pie pieteicējas ar lūgumu iesniegt pareizu Inspicēšanas pārskatu.

[10.2] Atbilstoši MK noteikumu Nr. 723 25.1. punktam, ja, izskatot iesniegumu, Centrs konstatē, ka iesniegtajos dokumentos norādītā informācija ir nepilnīga vai neprecīza, tas 10 darba dienu laikā no iesnieguma reģistrēšanas dienas pieprasa iesniegt nepieciešamo informāciju.

Tā kā Inspicēšanas pārskatā nebija norādīta aizsargvadītāja pretestības robežvērtība, atzīstams, ka šāda situācija atbilst MK noteikumu Nr. 723 25.1. punktā norādītajam gadījumam – iesniegtajos dokumentos norādītā informācija ir nepilnīga.

Tā kā pieteicēja bija iesniegusi Inspicēšanas pārskatu ar nepilnīgi norādītu informāciju, tiesa noraida pieteicējas argumentu, ka ar Sākotnējo lēmumu tika prettiesiski kavēta pieteicējas pieprasītās licences izsniegšana. Atbilstoši likuma „Par radiācijas drošību un kodoldrošību" 3. panta pirmās daļas 2. punktam darbības ar jonizējošā starojuma avotiem ir pieļaujamas, ja sasniegtais pozitīvais rezultāts pārsniedz negatīvo ietekmi vai zaudējumus, ko rada darbības ar jonizējošā starojuma avotiem. Līdz ar to Centram ir pienākums pārliecināties par iekārtas atbilstību prasībām, ko savukārt nav iespējams izdarīt, ja Inspicēšanas pārskats satur neaizpildītas ailes.

Šajā gadījumā – atšķirīgi no MK noteikumu Nr. 723 23. punkta – nav paredzēta nepieciešamās informācijas pieprasīšana tikai no iesniedzēja. Tādējādi secināms, ka Centrs šādos gadījumos ir tiesīgs izvērtēt, no kā un kāda informācija pieprasāma.

Konkrētajā gadījumā Centrs informāciju pieprasīja no LATAK. Tiesas ieskatā, šāda rīcība ir tiesiska un pareiza, jo tieši LATAK ir tas, kurš atbilstoši likuma „Par atbilstības novērtēšanu" 14. panta pirmās daļas 1. punktam novērtē un akreditē atbilstības novērtēšanas institūcijas, kā arī uzrauga šo institūciju darbību. Turklāt pieteicēja inspicēšanas pārskatus nesastāda, līdz ar to tā nevar veikt tajos ierakstus vai sniegt par tiem skaidrojumu.

Pieteicēja iebildusi, ka Centrs ar informācijas pieprasījumu nav vērsies pie SIA „INLAB", kura Inspicēšanas pārskatu sastādījusi. Tiesa piekrīt pieteicējai, ka trūkstošo informāciju var precizēt arī pie Inspicēšanas pārskata sastādītāja, tomēr objektīvāku novērtējumu par izsniegtā inspicēšanas pārskata atbilstību LATAK izvirzītajām prasībām var sniegt tieši LATAK. Turklāt no lietas materiāliem konstatējams, ka informācija par nepilnīgi aizpildītajiem inspicēšanas pārskatiem no SIA „INLAB" ir pieprasīta vēlāk, un to jau darījis LATAK (*lietas 104. lapa*).

[10.3] No lietas materiāliem izriet, ka Centrs pie LATAK skaidrojuma saņemšanai vērsās 2013. gada 19. aprīlī (*lietas 90. lapa*). Līdz ar to secināms, ka Centrs ir ievērojis MK noteikumu Nr. 723 25.1. punktā noteikto termiņu informācijas pieprasīšanai.

Vienlaikus no pieprasījuma konstatējams, ka tas veikts par citu operatoru. Tomēr, izvērtējot no lietas materiāliem šādas rīcības motivāciju, tiesa konstatē, ka informācija ir pieprasīta par analogiem gadījumiem, jo konkrētā veida trūkumu rentgendiagnostikas iekārtu inspicēšanas pārskatos Centrs bija konstatējis arī citiem operatoriem. No attiecīgajiem inspicēšanas pārskatiem secināms, ka arī tos sastādījusi SIA „INLAB", tajos nav norādīta aizsargvadītāja pretestības robežvērtība, robežvērtības tajos arī nosakāmas pēc SIA „NMS GRUPA" metodikas LP-2-P-10, minētajos inspicēšanas pārskatos SIA „INLAB" arī apliecinājusi iekārtas parametru atbilstību normatīvajiem aktiem (*lietas 91. lapas abas puses*). Līdz ar to, tiesas ieskatā, ir pieļaujama atkārtota identiska satura pieprasījuma nesūtīšana par pieteicējas Inspicēšanas pārskatu un ir iespējama LATAK sniegtās atbildes piemērošana pieteicējas gadījumam.

[10.4] Attiecībā uz pieteicējas iebildumu, ka Centrs iepriekš, veicot plānveida tematisko pārbaudi pieteicējas zobārstniecības kabinetā 2013. gada 28. februārī, nav norādījis uz trūkumiem Inspicēšanas pārskatā, norādāms, ka tematiskajai pārbaudei ir cits fokuss, turklāt tās veikšanas brīdī uz Inspicēšanas pārskata pamata vēl nebija pieprasīta licence. Proti, Centram nebija pamata uzskatīt, ka uz konkrētā Inspicēšanas pārskata pamata tiks pieprasīta jaunā licence.

[10.5] MK noteikumu Nr. 723 24. punkts noteic, ka Centrs ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc attiecīgā iesnieguma reģistrēšanas pieņem lēmumu par licences izsniegšanu vai atteikumu to izsniegt.

Tā kā Centrs minētajā laikā vēl nebija saņēmis atbildi no LATAK, taču pieteicējai iekārta faktiski glabājās bez jebkādas derīgas licences, Centrs nevis atteica pieprasītās licences izdošanu, bet tās vietā izdeva citu – Licenci, kas pieļāva iekārtas glabāšanu.

Tiesas ieskatā, šāda Centra rīcība atbilst labas pārvaldības principam, kas cita starpā ietver arī privātpersonas tiesisko interešu ievērošanu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta piektā daļa). Ņemot vērā, ka iekārta pie pieteicējas turpināja glabāties, pieteicējas interesēs līdz jautājuma pilnīgai atrisināšanai bija saņemt vismaz tās glabāšanas licenci.

[10.6] Ņemot vērā minēto, tiesa Centra rīcību, izsniedzot Licenci, atzīst par tiesisku, saprātīgu un pieteicējas intereses respektējošu.

[11] Lietā nav strīda, ka pieteicēja nebija Centram prasījusi licenci iekārtas glabāšanai. Vienlaikus tiesa atzīst, ka izsniegt licenci jau iekārtas lietošanai, ņemot vērā neskaidro jautājumu par aizsargvadītāja pretestības robežvērtības nenorādīšanu, nebija pamata, jo nebija iespējams konstatēt iekārtas atbilstību prasībām. Pretējā gadījumā, ja Centrs licences izsniegtu bez jebkādas datu pārbaudes, tad zustu to jēga.

Turklāt, kā tas izriet no vēlāk saņemtās LATAK 2013. gada 6. jūnija atbildes Centram, neaizpildot aili „robežvērtības", nav nodrošināta metodikas LP-2-P-10 prasības un standarta LVS EN ISO/IEC 17020 prasība, ka inspicēšanas pārskatā jāietver visi izpētes rezultāti un no šiem rezultātiem izrietošā atbilstība, kā arī visa informācija, kas ir nepieciešama, lai tos izprastu un interpretētu. Vienlaikus atbildē norādīts, ka inspicēšanas pārskatos lietotās SIA „NMS GRUPA" metodikas LP-2-P-10 2. tabulā Mērīšanas parametri un to robežvērtības" I drošības grupas aizsargvadītāja pretestības robežvērtība noteikta mazāka par 0,2 omiem.

Tā kā pieteicējas iekārtas Inspicēšanas pārskatā norādītā nomērītā aizsargvadītāja pretestības vērtība bija 0,27 omi, secināms, ka Inspicēšanas pārskats neapliecina pieteicējas iekārtas atbilstību prasībām (vienlaikus norādāms, ka minētais nenozīmē, ka Inspicēšanas pārskats būtu nederīgs (*lietas 154. lapa*)). Licence iekārtas lietošanai šādā gadījumā nav izsniedzama.

[12] Tā kā lēmums Nr. RD 13 LIC 59, ar kuru Centrs vēlāk grozīja Licenci no tiesībām iekārtu glabāt uz tiesībām to lietot, nav ne apstrīdēts, ne arī pārsūdzēts, tiesa šajā lietā nevērtēs šī lēmuma tiesiskumu. Līdz ar to tiesa arī nevar vērtēt situāciju, kāpēc pie vienādiem iesniegtajiem dokumentiem un vēl nesaņemtas atbildes no LATAK Centrs pieņēma lēmumu Nr. RD 13 LIC 59 un grozīja ar Licenci atļauto darbību no iekārtas glabāšanas uz lietošanu.

[13] Birojs, izvērtējot Sākotnējo lēmumu, atzina, ka tas ir tiesisks. Tā kā zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikums atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumam ir administratīvā akta vai faktiskās rīcības prettiesiskums, tiesa atzīst, ka Birojs pamatoti noraidīja pieteicējas lūgumu par mantiskā zaudējuma 2700 latu apmērā atlīdzināšanu (sk. šī sprieduma [15] punktu).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Pārsūdzētais lēmums daļā, ar kuru Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku un pieteicējas lūgums par mantiskā zaudējuma 2700 latu apmērā atlīdzināšanu noraidīts, ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

[14] Attiecībā uz pieteikumā uzdotajiem jautājumiem Birojam norādāms, ka tie tikai daļēji ir saistīti ar pieteikuma priekšmetu – Pārsūdzētā lēmuma daļā atzīšanu par prettiesisku. No jautājumiem izriet, ka pieteicēju pamatā interesē Centra rīcība, pie nemainīgiem apstākļiem izdodot lēmumu Nr. RD 13 LIC 59, taču šis jautājums, kā jau norādīts, nav šīs lietas izskatīšanas priekšmets, jo šajā lietā tiek izskatīta iestāžu rīcība, izdodot tikai sākotnējo Licenci. Papildus norādāms, ka pieteicējai nav subjektīvo tiesību prasīt amatpersonu sodīšanu. Iestādes darbinieku kontrole un iespējamā sodīšana ir pašas iestādes prerogatīva. Pieteicēju interesējošā robežvērtība aizsargvadītāja pretestībai norādīta LATAK 2013. gada 6. jūnija vēstulē (*lietas 104. lapa*), turklāt tā un arī citas pieteicēju interesējošās vērtības izriet no SIA „INLAB" pielietotās SIA „NMS GRUPA" metodikas LP-2-P-10, kuru intereses gadījumā pieteicēja var saņemt no LATAK vai SIA „INLAB". Vienlaikus tiesa atkārtoti norāda, ka šajā lietā tiek skatīts jautājums par <u>nepilnīgi</u> aizpildītu Inspicēšanas pārskatu un tā rezultātā neizdotu licenci iekārtas lietošanai. Tāpēc jautājuma tālāka risināšana attiecībā uz iekārtas konkrēto parametru pareizumu un atbilstību prasībām neattiecas uz šīs lietas izskatīšanas priekšmetu. Pieteicējas uzdotie jautājumi Birojam, ciktāl tie attiecas uz šīs lietas izskatīšanas robežām (pieteicējas prasījumu), ir pārrunāti tiesas sēdē un, kā tas izriet no lietā esošajiem materiāliem, atbildēti pieteicējai arī rakstveidā. Tiesa norāda, ka Biroja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir korektas un ir sniegtas pēc būtības. Savukārt atbilstoši tiesas sēdē noskaidrotajam (*lietas 156. lapas otra puse*) pieteikuma 6. punktā izteiktais informācijas pieprasījums pieteicējai vairs nav aktuāls, jo interesējošā informācija jau ir noskaidrota.

[15] No pieteikuma izriet, ka pieteicēja lūdz tiesai mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 3854,56 *euro* apmērā, pamatojot to ar Sākotnējā lēmuma rezultātā neiegūto peļņu. Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka šis lūgums attiecas uz jau iestādē lūgto mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, precizējot to apmēru.

Satversmes 92. pants noteic, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Administratīvā procesa likuma 92. pants cita starpā noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu, kas viņam nodarīts ar iestādes administratīvo aktu vai faktisko rīcību. Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1. panta pirmajai daļai kā priekšnoteikums zaudējumu atlīdzinājumam paredzēts administratīvā akta vai faktiskās rīcības prettiesiskums.

Ņemot vērā to, ka tiesa nekonstatēja Pārsūdzētā lēmuma (tajā skaitā – Sākotnējā lēmuma) prettiesiskumu, ir noraidāms arī pieteikums daļā par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu 3854,56 *euro* apmērā.

[16] Tiesa norāda, ka šajā spriedumā tā pamatā ir izvērtējusi būtiskākos pieteicējas argumentus, jo pārējie argumenti nevar ietekmēt tiesas iepriekš izdarītos secinājumus. Kā atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt nolēmumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piemēram, 1994. gada 19. aprīļa sprieduma lietā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr. 16034/90) 61. punktu).* Tiesai ir jāuzklausa visi argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986. gada 13. oktobra lēmumu lietā Nr. 10153/82 Austria)*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA „Forsana" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2013. gada 13. augusta lēmuma Nr. 25s atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru Valsts vides dienesta Radiācijas drošības centra 2013. gada 24. aprīļa lēmums Nr. RD13LIC51 atzīts par tiesisku un SIA „Forsana" lūgums par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu noraidīts, precizējot mantiskos zaudējumus 3854,56 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Dambe